

Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken

aan
Aan de Staatssecretaris van Justitie
Postbus 31025
2500 GC DEN HAAG

contactpersoon
doorkiesnummer
datum 20 maart 2002
ons kenmerk ACVZ/VZL/004
uw kenmerk
bijlage(n)
onderwerp Advies Veegwet 2 Vw2000

Geachte mevrouw Kalsbeek,

Op 13 maart jl. is, per abuis, het verkeerde conceptversie advies van het wetsvoorstel tot wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 naar u verstuurd.

Hierbij doen wij u toekomen de juiste versie van het advies Veegwet Vreemdelingenwet 2000. Tevens hebben wij aan de heer J. Raukema, via e-mail, het juiste advies gemaïld

Wij bieden u onze excuses aan voor het ongemak.

De voorzitter,

postadres Mr. T.J.P. van Os van den Abeelen

Postbus 93127
2509 AC 's-Gravenhage

bezoekadres

Prins Clauslaan 20
2595 AJ 's-Gravenhage
www.acvz.com

De secretaris,

Drs. A.L.N.M. Spanjersberg

Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken

Advies

van de Adviescommissie voor vreemdelingenzaken
op grond van een daartoe strekkend verzoek van
de Staatssecretaris van Justitie d.d. 31 januari 2002
m.b.t. het ontwerp van een wetsvoorstel tot
wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 teneinde
enkele technische verbeteringen aan te brengen,
alsmede van de Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers.

De Adviescommissie voor vreemdelingenzaken (ACVZ) heeft zich desgevraagd beraden omtrent het voormelde ontwerp voor een wijzigingswet en geeft in overweging het onderstaande bij de vaststelling van het ontwerp te betrekken.

Bij de bespreking van het ontwerp wordt de aan dat ontwerp ten grondslag gelegde indeling gevolgd.

Artikel I

- A. In de geconcipeerde tekst, voorafgaand aan het in te voegen zesde subonderdeel van onderdeel e van artikel 1, dient het woord "genoemde" te worden vervangen door "genoemden", omdat het verwijst naar het meervoud "onderdanen".
Hetzelfde geldt overigens voor de bestaande tekst in de subonderdelen twee en vier.
- B. Het toe te voegen tweede lid van artikel 30 eindigt met het zinsdeel "ambtshalve de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14, is verleend." Die formulering gaat voorbij aan het gegeven dat in artikel 14, eerste lid onder e, de *ambtshalve* verlening van een vergunning tot verblijf als bevoegdheid van de minister is opgenomen. Daarom wordt in overweging gegeven de formulering te wijzigen in "de verblijfsvergunning alsgenoemd in artikel 14, eerste lid onder e, is verleend."

Echter, de ACVZ geeft in overweging de toevoeging van een tweede lid aan artikel 30 van Vw 2000 als zodanig nader te overwegen.

Uit de Memorie van Toelichting blijkt dat de toevoeging bedoelt zeker te stellen dat de beroepsmogelijkheden tegen de gevraagde asielvergunning niet teloor moeten gaan door de ambtshalve verlening van een reguliere vergunning tot verblijf.

Nu eerstgenoemde vergunning een betere rechtspositie oplevert dan de laatstgenoemde, ongevraagd gekregen reguliere vergunning lijkt dit uitgangspunt juist. Anderzijds beoogt artikel 30 het voorkomen van dubbele beroepsprocedures.

Het thans geformuleerde tweede lid kan echter naast de in de Memorie van Toelichting beschreven effect een werking hebben, waartegen dezerzijds bedenkingen bestaan.

Het voorgestelde tweede lid maakt beroep mogelijk voor degene die na drie jaar "stilzitten" een driejaren vergunning krijgt, terwijl de betrokkene zeer geruime tijd de mogelijkheid om beroep in te stellen tegen het niet tijdig beslissen op de asielaanvraag onbenut heeft gelaten. De vraag rijst of dat "stilzitten" geen rechtsverwerking behoort in te houden.

Voorts is bij de ACVZ de vraag gerezen of niet tegen een vergunning ex artikel 14, eerste lid onder e van de Vw 2000 beroep kan worden ingesteld op de grond dat ten onrechte geen vergunning ex artikel 28 is verleend. Als daarvan zou moeten worden uitgegaan dient naar het oordeel van de ACVZ te gelden dat wie van deze beroepsmogelijkheid geen gebruik maakt moet geacht worden met de ambtshalve verleende reguliere verblijfsvergunning te hebben ingestemd. Die vreemdeling behoort in dezelfde positie te verkeren als degene die laatstgenoemde vergunning zelf heeft aangevraagd.

Naar het oordeel van de ACVZ dienen deze casusposities nader te worden doordacht en zo nodig ware de redactie van het voorgestelde tweede lid van art 30 aan de uitkomst van dat nader beraad aan te passen.

Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken

- C. Met betrekking van de onderdelen c. en d. van het derde lid van artikel 62 heeft de ACVZ de vraag gesteld of er zich situaties kunnen voordoen die het ongewenst doen zijn de thans bestaande bevoegdheid tot het hanteren van de "nul dagen termijn" voor degenen, waarvan de aanvraag in een aanmeldcentrum wordt afgewezen, om te zetten in een wettelijke "nul dagen termijn". De categorale toepassing van de "nul dagen termijn" zoals die thans met toepassing van de vierde lid van artikel 62 wordt gepraktiseerd, laat de mogelijkheid open om in bijzondere gevallen het vertrek op te schorten. Het huidige voorstel lijkt alleen aanbevelingswaardig indien zeker is dat zich zulke situaties niet (kunnen) voordoen. Met betrekking tot onderdeel d. werpt de ACVZ de vraag op waarom onmiddellijke overdracht van de vreemdeling in geval van een claimakkoord met gebruikmaking van het vierde lid van artikel 62 niet mogelijk zou zijn. De Memorie van Toelichting spreekt van het "zodanig de grondslag bieden voor het verkorten van de vertrektermijn". Ook die formulering suggereert een keuzemoment dat het onderhavige wijzigingsvoorstel niet meer biedt.
- D. De ACVZ ziet geen bezwaar tegen de strekking van de voorgestelde wijziging. Echter, de voorgestelde tekst bevat een terminologische onnauwkeurigheid. Wie ex artikel 62 het land onmiddellijk dient te verlaten heeft geen "bij deze wet gestelde termijn om Nederland uit eigen beweging te verlaten." Deze terminologische onnauwkeurigheid is te verhelpen door in de voorgestelde tekst na de woorden "heeft verlaten" toe te voegen "dan wel na aanzegging daartoe onmiddellijk dient te verlaten"
- E, F en G. Voor wat betreft de toevoeging "artikel 45, vierde lid", heeft de ACVZ geen nadere opmerkingen. Met betrekking tot de toevoeging van een nieuw derde lid aan artikel 79 wenst de ACVZ het navolgende op te merken. De beoogde mogelijke uitschakeling van de bezwaarschriftprocedure in geval van een ambtshalve verleende reguliere vergunning voor een bepaalde tijd is naar het oordeel van ACVZ ontoereikend gemotiveerd in de Memorie van Toelichting. Het feit dat de ambtshalve verleende vergunning in de plaats treedt van een niet tijdig verleende of geweigerde asiilvergunning wijzigt het karakter van een ambtshalve verleende vergunning als zijnde een reguliere vergunning niet. Voorts heeft de ACVZ zich de vraag gesteld of onder het ambtshalve verlenen van de vergunning tot verblijf ook zou moeten worden begrepen de ambtshalve *verlenging* van een verleende vergunning tot verblijf. Tenslotte merkt de ACVZ op dat de laatste alinea van onderdeel F verduidelijking behoeft. De tekst is zonder nadere uitleg niet wel begrijpelijk.
- H. Dit onderdeel geeft geen aanleiding tot het maken van opmerkingen.
- I. In technische zin lijkt de toevoeging van het woord "of" na het zinsdeel "in persoon dan wel in persoon" in artikel 94, tweede lid, derde volzin, correct. Artikel 94 lijkt, door het gebruik van de term "oproepen", een verplichting te creëren voor de betrokken vreemdeling om in persoon dan wel bij raadsman te verschijnen. Het ware wenselijk dat de tekst zo wordt geformuleerd dat van een verplichting om te verschijnen slechts sprake is in het geval de rechtbank zulks uitdrukkelijk bepaalt.
- J. Zowel de tekst van artikel 95 als de Memorie van Toelichting te dezen spreekt over "de toekenning van schadevergoeding, bedoeld in artikel 106" terwijl het kennelijk betreft een "besluit omtrent een schadevergoeding". Hetzelfde geldt overigens voor de bestaande tekst van artikel 84 aanhef en sub d.

K. Dit onderdeel geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

L. Het voorgestelde nieuwe artikel 107a is naar het oordeel van ACVZ op grond van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) inderdaad geboden vanwege de noodzakelijke wettelijke grondslag. Het voorstel mist echter de in de Wbp genoemde "passende waarborgen ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer". Daarin dient naar dezerzijds oordeel alsnog te worden voorzien. Voorst merkt de ACVZ op dat in de terminologie van de Wbp in casu sprake is van "bijzondere persoonsgegevens". Omdat het regime voor het verwerken van bijzondere persoonsgegevens in de Wbp anders is dan voor overige persoonsgegevens lijkt het aangewezen om de in de Wbp gebezigde terminologie te gebruiken. Tenslotte merkt de ACVZ op dat in de praktijk van de behandeling van aanvragen om een vergunning tot een verblijf in Nederland ambtenaren van de Ministerie van Buitenlandse zaken met regelmaat de genoemde bijzondere persoonsgegevens dienen te gebruiken bijvoorbeeld bij het opmaken van individuele ambtsberichten ten behoeve van de beoordeling van asielaanvragen. Deze categorie van ambtenaren dient in artikel 107a, tweede lid te worden toegevoegd.

Artikel II en artikel III

Deze artikelen geven de ACVZ geen aanleiding tot het maken van opmerkingen.

Artikel IV

Naar het oordeel van de ACVZ heeft de Memorie van Toelichting met betrekking tot dit artikel aanpassing. Na een betoog inhoudende dat de onderhavige wijziging volgens de jurisprudentie niet noodzakelijk is, wordt de wijziging zonder nadere toelichting toch "zinnig" geacht. De constatering dat het in overeenstemming brengen van de Wet COA met de werkelijkheid helpt om misverstanden te voorkomen, rechtvaardigt de wijziging en ware daarom aan de Memorie van Toelichting toe te voegen.
